

قرآني بيان

دين ۽ قرباني

مدني مراکز (فيضانِ مدينه) ۽ شعبه امام مساجد (دعوتِ اسلامي)
جي تحت مسجدن جي لاءِ

04-July-2025

جمعة المبارک جو

(For Islamic Brothers)

مدني مراکز (فيضانِ مدينه) ۽ شعبه امام مساجد (دعوتِ اسلامي) جي تحت مسجدن جي لاءِ
4 جولاءِ، 2025ء (محرم الحرام، 1447هـ) جمعة المبارڪ جو

قرآني بيان

دين ۽ قرباني

هن بيان ۾ توهان ڄاڻي سگهندؤ...

- ✿... اڳين امتن جون تڪليفون
- ✿... عظيم قرباني، نرالو انعام
- ✿... سلطانِ دو جهان ﷺ جون قربانيون
- ✿... مُبلغين جون قبرون جڳمڳائينديون

پيشڪش

الْمَدِينَةُ الْعِلْمِيَّةُ

Islamic Research Center

FOR FEEDBACK
(+92) 315 2692 786

GET MORE SPEECHES
(+92) 310 8882 033

(شعبه: بياناتِ دعوتِ اسلامي)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ط
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط
 اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
 اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ
نَوِيْتُ سُنَّتَ الْاِعْتِكَافِ (ترجمو: مون ستّ اعتكاف جي نيّت كئي)

درود پاڪ جي فضيلت

امام عالي مقام، امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کان روایت آهي، ٻنهي جهانن جي تاجدار، مڪي مدني سرڪار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: ڪنجوس آهي اهو شخص جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿيو، پوءِ ان مون تي درود نه پڙهيو.⁽¹⁾

پڙهتا رهون ڪثرت سے درود ان په سدا میں | اور ذڪر کا بھی شوق چے غوث و رضادے⁽²⁾

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَّثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ
 الْبَاسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ مَتٰى نَصَرَ اللّٰهُ اِلَّا اِنَّ

نَصَرَ اللّٰهُ قَرِيْبٌ ﴿١٣٢﴾

صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيْمُ وَصَدَقَ رَسُوْلُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيْمُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

آيت ڪريم جو شان نزول

پيارا اسلامي ڀائرو! اسان سڀني 2، سورة بقره، آيت: 214 ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي. عالم سڳورا فرمائن ٿا: غزوه احزاب (جيڪو 5 هجري

¹ ... ترمذي، ڪتاب الدعوات، باب قول رسول الله رغم انف... الخ، صفحہ: 811، حديث: 3546-

² ... وسائل بخشش، صفحہ: 114-

۾ پيش آيو، ان) ۾ مسلمانن کي سخت تڪليفن کي منهن ڏيڻو پيو
 ◊ سخت سردي جي موسم هئي ◊ کاڌي خوراڪ جي کوٽ هئي
 ◊ صحابه ڪرام عَلَيْهِم الرضوان سخت بڪ سبب پيٽ تي پٿر ٻڌا هئا ◊ ۽
 انهيءَ حالت ۾ خندق (يعني گهرا گڏا) کوٽي رهيا هئا ◊ ان سان گڏوگڏ
 سخت دشمن جو مقابلو به هو ◊ ۽ مدينه منوره جي اندر موجود غير مسلم
 ۽ منافق به سازشون ڪري رهيا هئا. ڄڻ مسلمانن تي چئني طرفن کان
 تڪليفون ئي تڪليفون اچي ويون هيون، ان موقعي تي هيءَ آيت ڪريمه
 نازل ٿي، جنهن ۾ مسلمانن کي گذريل امتن جا حالات ٻڌائي صبر ڏياريو
 ويو. (1)

آيت ڪريمه جي مختصر وضاحت

جيئن ته ارشاد ٿئي ٿو

ترجمو ڪنز العرفان: ڇا توهان جو
 اهو گمان آهي ته جنٽ ۾ داخل ٿي
 ويندؤ حالانڪ اڃان توهان تي
 پهرين ماڻهن جهڙي حالت نه آئي.
 انهن کي سختي ۽ تڪليف پهتي ۽
 انهن کي زور سان لوڏيو ويو
 ايسٽائين جو رسول ۽ انهن سان گڏ
 ايمان آڻڻ وارا چوڻ لڳا: الله جي
 مدد ڪڏهن ايندي؟ ٻڌو! بيشڪ الله
 جي مدد ويجهو آهي.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
 مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ
 الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلُّوا حَتَّى يَقُولَ
 الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ
 أَلا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٤﴾

(سپارو: 2، البقرة: 214)

¹...تفسير نعیمی، پارہ: 2، البقرة: زیر آیت: 214، جلد: 2، صفحہ: 369 خلاصہ۔

يعني اي مسلمانو! ڇا توهان اهو سمجهي رکيو آهي ته جنت جهڙي اعليٰ نعمت ايئن ئي بنا محنت جي حاصل ڪري وٺندا، اڃا توهان تي اهي مصيبتون نه آيون آهن جيڪي توهان کان اڳ وارن تي اچي چڪيون آهن، انهن کي گهڻيون تڪليفون پهتيون ۽ انهن کي لوڏيو ويو ۽ انهن کي بار بار سخت آزمائشون ڪي منهن ڏيڻو پيو ۽ انهن تڪليفن جي شدت ان حد تائين پهچي وئي جو فرمانبردار مؤمن ۽ انهن جا رسول به بيقرار ٿي پڪاري اٿيا ته اي رب ڪريم! تنهنجي مدد ڪڏهن پهچندي؟ جڏهن ته رسول ته وڏا صابر هوندا آهن. اي مسلمانو! انهن تي اهڙي سختي واريون تڪليفون آيون، ان جي باوجود اهي دين تي قائم رهيا، دنيا جي ڪا به مشقت، ڪا به مصيبت، ڪا به تڪليف سندن حالت بدلائي نه سگهي، تنهنڪري اي مسلمانو! توهان ته انهن امتن کان افضل امت آهيو، توهان کي گهرجي ته صبر جو سٺو نمونو پيش ڪريو ۽ ڪنهن به صف ۾ انهن کان پوئتي نه رهو...!!⁽¹⁾

گذريل امتن جون تڪليفون

بخاري شريف ۾ حديث پاڪ آهي: صحابي ۽ رسول حضرت خباب رضي الله عنه فرمائڻ ٿا: سرڪار عالي وقار، مڪي مدني تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ خانہ ڪعبه جي چانو ۾ پنهنجي مبارڪ چادر کي وهائڻو ڪري ٿيڪ لڳائي ويٺا هئا، اسان عرض ڪيو: يا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! (اسان تي ايتريون تڪليفون آيون آهن) اوهان اسان لاءِ دعا چو نٿا فرمايو؟ ان تي مڪي مدني سلطان، رحمتِ دوجهان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: ۽ توهان کان پهريان (ماڻهن تي گهڻيون مصيبتون آيون، اهي ماڻهو) زمين ۾ کڏو کوٽي ان ۾ دٻايا ويندا هئا ۽ آرن سان چيري به ٽڪرا ڪيا ويندا هئا ۽ لوهه جي ڪنگين سان سندن گوشت پٽيو ويندو هو پر انهن مان ڪا به مصيبت انهن کي سندن دين کان روڪي

¹... تفسير نعیمی، ٻاره: 2، البقرة، زیر آيت: 214، جلد: 2، صفحہ: 370 خلاصہ۔

نه سگهي. (1) (تنهنڪري جيئن انهن صبر ڪيو، تيئن ئي توهان به صبر ڪريو! بيشڪ الله پاڪ جي مدد ويجهو آهي)

ماڻهو آسان سمجهن ٿا مسلمان ٿيڻ

پيارا اسلامي ڀائرو! هن آيت ڪريمه ۾ اسان کي اهو درس ڏنو ويو آهي ته دين جي رستي ۾ مشڪلاتون اينديون ئي اينديون آهن، ان راهه تي هلڻ وارن کي قربانيون ڏيڻيون ئي پونديون آهن، تڏهن ئي بلند مقام ملندا آهن، تنهنڪري هر مسلمان کي گهرجي ته خدا جي راهه ۾ تڪليفون سهڻ ۽ تن، من، ڏن وغيره سڀ ڪجهه لٽائڻ لاءِ هر وقت تيار رهي. اها ئي ڳالهه هڪ ٻي آيت ۾ به ارشاد ٿي، فرمايائون:

ترجمو ڪنزُ العرفان: ڇا ماڻهن اهو سمجهيو آهي ته انهن کي فقط ايتري ڳالهه تي ڇڏيو ويندو جو اهي چون ٿا اسان ايمان آندو ۽ انهن کي آزمايو نه ويندو؟

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُلْزَمُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢٠﴾

(سپارو: 20، العنكبوت: 2)

معلوم ٿيو: مسلمانن جو سندن ايماني قوت مطابق امتحان وٺڻ، الله پاڪ جو قانون آهي، بيماري، لاچارِي، غربت، مصيبت، اهي سڀ الله پاڪ طرفان ايندڙ آزمائشون آهن، جن سان مخلص مسلمان ۽ منافق جي وچ ۾ فرق واضح ٿي ويندو آهي. (2)

يه شهادت گه آفتد ميں قدم رکنا ہے | لوگ آسان سمجھتے ہیں مسلمان ہونا

زندگي ڪنهن کي چئبو آهي...؟

پيارا اسلامي ڀائرو! اها ڳالهه هميشه ياد رکو! زندگي صرف ساهه کڻڻ جو

1... بخاری، کتاب المناقب، باب علامات النبوة فی السلام، صفحہ: 918 حدیث: 3612 بتغیر قلیل۔

2... تفسیر صراط الجنان، پارہ: 20، العنكبوت، زیر آیت: 2، جلد: 7، صفحہ: 342 بتغیر قلی ل۔

نالو ناهي، ڊاڪٽر اقبال زندگي جي حقيقت کي وڏي واضح انداز ۾ بيان ڪيو آهي، چوي ٿو:

بَرَّ تَرَّ اَزْ اَنْدِيشَةِ سُوْدِ و زِيَايَ هَے زَنْدَگِي | هَے كَهِمِي جَاوِ اَوْر كَهِمِي تَسْلِيْمِ جَاوِ هَے زَنْدَگِي
وضاحت: يعني زندگي نفعي ۽ نقصان جي انديشن کان مٿاهين هڪ شيءِ آهي، ڪڏهن ساھ ڪٽڻ ۽ زندهه رهڻ جو نالو زندگي هوندو آهي ۽ ڪڏهن محبوب جي رضا جي لاءِ سر قربان ڪري ڇڏڻ جو نالو زندگي آهي.

مطلب ته اصل شيءِ الله پاڪ جي رضا آهي ﴿﴾ جڏهن ساھ ڪٽڻ ۾ ان جي رضا هجي، ان وقت تائين ساھ ڪٽندو رهڻ زندگي آهي ﴿﴾ جيستائين خوشحال رهڻ ۾ ان جي رضا هجي، ان وقت تائين خوشحال رهڻ زندگي آهي ﴿﴾ جڏهن مشڪلاتون برداشت ڪرڻ ۾ ان جي رضا هجي، ان وقت مشڪلاتون برداشت ڪرڻ زندگي آهي ﴿﴾ ۽ جڏهن سر قربان ڪرڻ ۾ الله پاڪ جي رضا هجي، ان وقت سر ڪٽائي ڇڏڻ زندگي آهي. الله پاڪ قرآن ڪريم ۾ فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنزُ العرفان: ۽ جيڪي الله جي راه ۾ ماريا و جن انهن کي مثل نه چئو بلڪه اهي زنده آهن پر توهان کي انهن جو شعور ناهي.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ
بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٣﴾

(سپارو: 2، البقرة: 154)

هي ئي اهو بنيادي سبق آهي جيڪو اسان کي ڪربلا مان سکڻ لاءِ ملي ٿو، امام عالي مقام، امام حسين رضى الله عنه جي جڏهن ولادت مبارڪ ٿي، حضرت جبريل امين عليه السلام بارگاه رسالت ۾ مبارڪباد ڏيڻ لاءِ حاضر ٿيا، ۽ گڏوگڏ شهادت جي خبر به ڏني ويا هئا. (1)

1...مستدرک، ڪتاب معرفة الصحابة، باب اول فضائل...الخ، جلد: 4، صفحہ: 171، حديث: 4871 ماخوذاً.

سندن شهادت جون خبرون مشهور هيون، امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ تقريباً 56 سال هن دنيا ۾ تشریف فرما رهيا. ⁽¹⁾ پوءِ جڏهن دين جي خاطر قرباني پيش ڪرڻ جو وقت آيو، توهان صبر سان، الله پاڪ جي رضا ۾ راضي رهندي، وڏي بهادريءَ سان سر ڪٽائي ڇڏيو، ڄڻ جيستائين ساهه ڪٽڻ ۾ الله پاڪ جي رضا هئي، ان وقت تائين توهان زندهه رهيا، جڏهن سر ڪٽائڻ ۾ الله پاڪ جي رضا هئي، ان وقت توهان سر قربان ڪري ڇڏيو، توهان تقريباً 56 سال جيڪي گذاريا، اها به زندگي هئي ۽ جڏهن سر ڪٽائي ڇڏيو ته اها به زندگي آهي، توهان پهرين به زندهه هئا ۽ الله پاڪ جو قرآن ٻڌائي ٿو ته توهان هاڻي به زندهه آهيو.

حُسَيْنَ اِيڪَ عَلامَتِ هِے زِندَگِي كَے لَئِے | حُسَيْنَ عَروَمِ سَفرِ هِے مَسَافِري كَے لَئِے

هڪ ٻئي شاعر چيو:

قِطْرَتِ كِي مِصَلَحَتِ كَا اِشارَہ حُسَيْنِ هِے | قِربانِيوں كِي آنَڪھ كَا تارا حُسَيْنِ هِے
وہ اس لَئِے لُڙے كہ سَتم كُو مِٹا سَڪِيں | پھر كِيوں نہ ہم كَہيں كہ ہمارا حُسَيْنِ هِے

هي جان ته اچي ويئي آهي

اي عاشقانِ رسول! هتي هي ڳالهه به ضرور ياد رکو ته اسلامي تاريخ ۾ ڪربلا جي وڏي اهميت آهي، اسلامي تاريخ ان وقت تائين مڪمل ٿي نٿي ٿئي، جيستائين ڪربلا جو ذڪر نه ڪيو وڃي پر...!! ڪربلا جي اها اهميت صرف ان لاءِ ناهي ته ميدانِ ڪربلا ۾ اهلِ بيت ڪرام تي ظلم ٿيو هو، ڪربلا جي اصل اهميت امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي حوصلي سبب آهي، امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو اهو حوصلو، اها استقامت، اهو صبر ۽ رضا جنهن جو توهان ميدانِ ڪربلا ۾ مثال قائم ڪيو، اهو صبر، استقامت ۽ حوصلو ئي اصل ۾ ڪربلا کي يادگار بڻائي ٿو.

¹...سوانح ڪربلا، صفحہ: 170 ماخوذاً.

جس دھج سے کوئی مڦتل ميں گيا، وه شان سلامت رھتي هے
يه جان تو آني جاني هے، اس جاں كي تو کوئی بات نهين

شهيد دنيا ۾ بيا به گھڻا آهن، آئنده به ٿيندا ۾ امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ كي
شهيدن جو سردار بڻائڻ واري جيڪا شيءِ آهي، اها هي ئي سندن شان،
سندن حوصلو آهي، جنهن سان توهان ميدانِ كربلا ۾ لٿا هئا.

شهادتِ امام حسين جو مختصر بيان

توهان ٿورو تصور ته ڪريو! 10 محرم الحرام، جمعي جو ڏينهن آهي،
امام عالي مقام، امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ پنهنجي پٽن، پنهنجي ڀائرين،
پنهنجي ڀائرن ۽ ٻين شهيدن جا تقريباً 72 لاش ڪڍي خيمي وٽ رکي چڪا
آهن، جيڪي هلي ڪري ميدان ۾ پهچي سگهيا ٿي، امام عالي مقام انهن
ڪي ميدان ۾ موڪلي قربان ڪري ڇڏيو ۽ حضرت علي اصغر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ
جيڪي پاڻ هلي ڪري نه پئي وڃي سگهيا، امام عالي مقام رَضِيَ اللهُ عَنْهُ انهن
ڪي پنهنجي هٿن تي ڪڍي ويا، انهن جي به قرباني پيش ڪري ڇڏي، هاڻي
خيمن ۾ صرف پرديدار عورتون آهن ۽ هڪ شهزادو بيمار حضرت امام
زين العابدين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ آهن، 3 ڏينهن جي بڪ اُچ آهي، جگر زخمن سان
چور چور آهي، مٿي تي تڪليفن جو پهڙ ٿئي چڪو آهي، ان حالت ۾ ان
ڪيفيت ۾ سلطانِ كربلا، امام عالي مقام، امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو
لباس پاتو، پنهنجي ناني جان، رحمتِ دو جهان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو عمامو
شريف مٿي تي ٻڌو، حضرت امير حمزه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي ڍال پنهنجي ڪمر تي
ٻڌي، پنهنجي والد محترم حضرت علي المرتضيٰ شير خدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي
تلوار ڪنيائون ۽ نرالي شان سان اڪيلي سر، سڀ ڪجهه قربان ڪرڻ
کانپوءِ هاڻي پنهنجي عزيز جان به حق جي راه ۾ نذرانو ڏيڻ لاءِ ميدانِ
ڪربلا طرف وڌي رهيا آهن. الله اڪبر! باپرده سيد زادين جي فڪر به آهي،
سامهون 20 هزارن جو لشڪر به آهي، اڪيلائي به آهي، پرديس به آهي، بڪ

۽ اڃ به آهي، ان جي باوجود امام عالي مقام، امام حسين رضي الله عنه پنهنجي فيصلي تي شرمسار نه آهن، مبارڪ پيشانيءَ تي ڪو به گهنج نه آهي، زبان تي شڪوا جي ته ڳالهه ئي پري، دل ۾ به ڪا شڪايت ناهي، صبر، استقامت، تحمل، برداشت ۽ رضا چهري تي صاف واضح آهي، امام عالي مقام رضي الله عنه خيمي مان هلڻ وقت باپرده عورتن کي به صبر ۽ رضا جي تلقين ڪئي ۽ جڏهن ميدانِ ڪربلا ۾ پهتا ته آخري خطبو ارشاد فرمايائون، ان خطبي ۾ به پاڻ آخر ۾ اهو ئي فرمايو: **وَالْحُكْمُ لِلَّهِ وَ رَضِينَا بِقَضَاءِ اللَّهِ** (حڪم ۽ فيصلو الله پاڪ جو ئي آهي ۽ اسان الله پاڪ جي فيصلي تي راضي آهيون.)⁽¹⁾

روايتن ۾ آهي: جنگ دوران امام عالي مقام، امام حسين رضي الله عنه جي مبارڪ چهري تي تير لڳو، منهن مان رت وهڻ لڳو، توهان اهو رت ڳوڙ ۾ ورتو، ڳوڙ ڇڙي ويو، پاڻ اهو رت آسمان طرف اڇلايو ۽ فرمايو: اي الله پاڪ! هي تنهنجي نبي جي ڌيءَ جي پٽ جو رت آهي، مان ان جو بدلو گهران ٿو. راوي چون ٿا: ان رت جو هڪ قطرو به واپس زمين تي نه ڪيو.⁽²⁾

<p>حقيقت ۾ خدا ان کا تها اور یہ تھے خدا والے</p> <p>مدینے والے کہلاتے تھے، اب ہیں ڪربلا والے</p> <p>یہ خود مشکل کشتا تھے اور تھے مشکل کشتا والے</p>	<p>ہزاروں میں بہتر تن تھے تسلیم و رضا والے</p> <p>کسی نے جب وطن پوچھا تو حضرت نے یہ فرمایا</p> <p>حسین ابن علی کی کیا مدد کر سکتا تھا کوئی</p>
---	--

الله! الله! هيءَ آهي امام عالي مقام رضي الله عنه جي اها شان، اها همت، اهو حوصلو، اهو صبر ۽ استقامت جنهن سان پاڻ ميدانِ ڪربلا ۾ تشریف آنداڻون، انهيءَ شان ۽ استقامت سان پاڻ جان قربان ڪئي ۽ اها ئي امام عالي مقام رضي الله عنه جي شان ۽ استقامت آهي جيڪا ڪربلا کي زنده رکي ٿي.

¹...سوانح ڪربلا، صفحہ: 162 - 165 خلاصہ۔

²...تاريخ مدينه دمشق، رقم: 1566، الحسين بن علي، جلد: 14، صفحہ: 223 ملقطاً۔

جس دھج سے کوئی مڦتل مل ٿو، وه شان سلامت رهڻي هه

يه جان ٿو آني جاني هه، اس جال ڪي ٿو ڪوئي باء نهين

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدًا

عظيم قرباني، نرالو انعام

پيارا اسلامي پاڻرو! اسان ڪي به گهرجي ته دين جي خاطر قرباني لاءِ هميشه تيار رهون، جڏهن به دين لاءِ قرباني ڏيڻ جو موقعو اچي ته بلڪل پوئتي نه هتون، خوش دليءَ سان، استقامت ۽ حوصلي سان، نهايت بهادري ۽ شان سان قرباني پيش ڪيون، ان جو جيڪو انعام ملندو، **إِنَّ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمِ!** پاڳ ٿي ڪلي ويندا. اچو! مان توهان ڪي خدا جي راه ۾ پيش ڪيل هڪ عظيم قرباني ۽ ان تي ملندڙ انعام جي داستان ٻڌايان ٿو. هڪ صحابي **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** هئا، سندن مبارڪ نالو سعد هو ۽ رنگ ڪارو هو، هڪ ڏينهن اهي بارگاه رسالت ۾ حاضر ٿيا، عرض ڪيائون: يا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ڇا منهنجي ڪاري رنگ جي ڪري مون ڪي جنت ۾ وڃڻ کان روڪيو ويندو؟ پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: ڇا تون الله ۽ رسول تي ايمان رکين ٿو؟ عرض ڪيائون: جي ها! مان 8 مهينا پهريان ئي مسلمان ٿيو آهيان. فرمايائون: خدا جو قسم! پوءِ تنهنجو رنگ توکي جنت کان نه روڪيندو. حضرت سعد **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** عرض ڪيو: يا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! جڏهن ڳالهه اهڙي آهي (ڪارو رنگ جنت ۾ وڃڻ کان رڪاوٽ ناهي) ته پوءِ مون ڪي ڪو رشتو ڇو نٿو ڏئي؟ هاڻي اصل معاملو واضح ٿي چڪو هو، پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: تون فلاڻي صحابي جي گهر وڃ! انهن ڪي چئو ته الله پاڪ جي رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تنهنجي ڌيءَ جو نڪاح مون سان ڪري ڇڏيو آهي. حضرت سعد **رَضِيَ اللهُ عَنْهُ** ان صحابي جي گهر پهتا، پياري نبي، رسول هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو پيغام انهن تائين

پهچايائون، (صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ الحمد لله! فرمانبردار هئا) انهن پيغام ٻڌو ته فورا بارگاه رسالت ۾ حاضر ٿيا ۽ پنهنجي ڌيءَ جو نڪاح حضرت سعد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ سان ڪري ڇڏيو. هاڻي پياري نبي، رسول هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت سعد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ لاءِ پيسن جو اهمتمام فرمايو، انهن پئسا ورتا ۽ پنهنجي زال لاءِ ڪجهه شيون خريڊڻ لاءِ بازار هليا ويا. هاڻي هي موقعو قرباني جو آهي، نه ڄاڻ ڪڏهن کان دل ۾ شادي جي حسرت هوندي، اڄ اها حسرت پوري ٿي، حضرت سعد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جو اڃا تازو نڪاح ٿيو آهي، اڃا زال کي ڏٺو به نه آهي، بازار مان پنهنجي نئين ڪنوار لاءِ شيون خريڊ ڪري رهيا هئا ته اعلان ٿيو: اي مجاهدو! رسول اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! جنگ لاءِ روانا ٿيڻ وارا آهن، سڀ مجاهد جلد حاضر ٿي وڃن. حضرت سعد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ هي اعلان ٻڌو ته مٿو آسمان طرف کنڀائون ۽ چيائون: اي الله ڪريم! مان انهن پيسن کي تنهنجي ۽ تنهنجي محبوب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا لاءِ خرچ ڪندس. جيئن پاڻ انهن پيسن مان هڪ گهوڙو، هڪ نيزو، هڪ تلوار ۽ هڪ ڍال خريڊ ڪئي، عمامو ٻڌو، جنگ جي تياري ڪئي ۽ لشڪر اسلام سان وڃي مليا. جنگ ۾ شريڪ ٿيا، وڏي بهادريءَ سان وڙهيا، ڪيترن ئي دشمنن کي جهنم پهچايائون، آخرڪار ميدان جنگ ۾ هڪ آواز گونجهيو: **سعد کي نيزو لڳو ۽ اهي شهيد ٿي ويا.**

هي قرباني هئي، ان جنگ ۾ شهيد ته ٻيا صحابه به ٿيا هوندا پر حضرت سعد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وانگر نئين ڪنوار کي انتظار ڪندي ڇڏي، دل جون حسرتون دل ۾ ئي دبائي شايد ڪو نه آيو هوندو، ان لاءِ سندن قرباني بين جي پيٽ ۾ گهڻي مختلف هئي، ان قرباني جي شان نرالي هئي. ان عظيم قربانيءَ تي کين انعام ڇا مليو، ٿورو دل جهلي ٻڌو! روايت ۾ آهي: جڏهن پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي حضرت سعد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ جي شهادت جي خبر ملي ته پاڻ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تشریف فرما ٿيا، **فَرَقَمَ رَأْسَهُ وَوَضَعَهُ عَلَى حِجْرِهِ** (رسول خدا، احمد مجتبيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن جو مٿو کنيو ۽ پنهنجي

مبارڪ جهوليءَ ۾ رکي ورتو) **وَمَسَحَ عَنْ وَجْهِهِ التُّرَابَ بِشَوْبِهِ** (۽ پنهنجن ڪپڙن سان سندن چهري جي مٿي صاف ڪيائون) ۽ فرمايائون: **مَا أَطِيبَ رِيحَكَ وَ أَحَبَّكَ إِلَى اللَّهِ وَ رَسُولِهِ** (اي سعد!) تنهنجي خوشبو ڪيتري پياري آهي، تون الله ۽ رسول جو ڪيترو پيارو آهين!!...الله! الله! حضرت سعد رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جي ان نصيب تي هزار جانيون فدا هجن، ڪهڙو نرالو نصيب آهي، زمانو جن جي هڪ جهلڪ ڏسڻ لاءِ ترسي ٿو، ملائڪ جن جي در تي حاضري جي خواهش ڪن ٿا، اهي بلند رتبي وارا نبي، رسول هاشمي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو امتي هجڻ جي خواهش انبياء ڪئي، اهي محبوب خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي صاحبي تي ڪهڙي شفقت فرمائي رهيا آهن، جڏهن پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن جو مٿو پنهنجي جهوليءَ ۾ رکيو هوندو، پنهنجن ڪپڙن سان سندن چهري جي مٿي صاف ڪئي هوندي، صحابه ڪرام رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ کي انهن تي ڪهڙو رشڪ آيو هوندو!!...پر هي انعام هتي ئي ختم نه ٿيا، روايت ۾ آهي: پياري آقا، رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رُنا، پوءِ مسڪرايا ۽ پنهنجو مبارڪ چهرو هڪ طرف ڦيرائي ڇڏيو ۽ فرمايائون: **وَرَدَ الْخَوْضَ وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ** (رب ڪعبه جو قسم! سعد حوض ڪوثر تي پهچي چڪو آهي . صحابه ڪرام رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ عرض ڪيو: يا رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! توهان پهريان رونا، پوءِ مسڪرايا ۽ مبارڪ چهرو هڪ طرف ڦيرائي ڇڏيو، ان ۾ ڪهڙي حڪمت هئي. فرمايائون: مان سعد جي محبت ۾ رُنو هئس ۽ الله پاڪ سعد کي جيڪو مقام عطا فرمايو آهي، ان کي جنهن عزت سان نوازيو آهي، ان کي ڏسي مسڪرائي ڏنم ۽ مون ڏٺو ته جنتي حورون جيڪي سعد جي نڪاح ۾ ڏنيون ويون آهن، اهي ڊوڙنديون، ان طرف اچي رهيون هيون، انهن کان حيا سبب مون پنهنجو چهرو ڦيرائي ڇڏيو هو. (1)

1... تنبيه الغافلين، باب الحكايات، صفحه: 353 - 355 ملخصاً.

سُبْحٰنَ اللّٰه! پيارا اسلامي ڀائرو! هيءَ آهي قرباني...!! ۽ هي آهي قرباني جو انعام...!!

جس دڄڙي سڄي مڃڻ ۾ آڻي، وهڻا سلامت رهڻي ۽
 يه جان تو آڻي جاني ۽، اس جاڻي تو کوڻي بات نهين

گفتگو ڪرڻ جا غازي

پيارا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان! صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان دين جي راه ۾ ڪهڙيون ڪهڙيون قربانيون پيش ڪندا هئا. پر افسوس! اڄ اسان بهانا ناهيندا آهيون ﴿﴾ اسان وٽ دنيا جي هر ڪم لاءِ وقت آهي پر دين جي خدمت لاءِ ﴿﴾ قرآن ۽ حديث سڪڻ لاءِ ﴿﴾ علم دين حاصل ڪرڻ ۽ بين تائين پهچائڻ لاءِ وقت ناهي ﴿﴾ پنهنجي عيش ۽ عشرت لاءِ هزارين لکين روپيه به خرچ ڪيا ويندا آهن پر دين جي خدمت لاءِ مال قربان ڪندي دل تنگ ٿيندي آهي ﴿﴾ پنهنجين صلاحيتن جو استعمال ڪري گهڻي دنيا ته گڏ ڪري وٺون ٿا پر دين جي خاطر پنهنجون صلاحيتون پيش نٿا ڪريون ﴿﴾ جان جي بازي لڳائڻ ته پري جي ڳالهه، اسان کان وقت ۽ مال جي به قرباني نٿي ڏني وڃي...!!

تڏهن تو آبا وه تمهاري هي مگر تم ڪيا هو...؟ | هاڻي پر هاڻي دهر ۽ منتظر فردا هو

پيارا اسلامي ڀائرو! اڄ اسان غور ڪريون! آخر اهو ڪهڙو جذبو هو جو جنهن جذبي تحت امام عالي مقام امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ اهڙي عظيم الشان قرباني پيش ڪئي، صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان قدم قدم تي قربانيون ڏيندا رهيا. ڳالهه اها ئي آهي ته ﴿﴾ اهي بلند رتبي وارا حضرات ڪامل الايمان هئا ﴿﴾ اهي جوش ايمان جي جذبي سان سرشار هئا ۽ ﴿﴾ افسوس! اڄ جو مسلمان اڪثر ايمان جي ڪمزوري جو شڪار آهي ﴿﴾ انهن جي سامهون هر دم الله ۽ رسول جي رضا هوندي هئي پر افسوس! اڄ جي مسلمانن جي

اکثريت جي هاڻي ان طرف ڪا به توجهه ناهي ﴿﴾ اهي الله ۽ رسول جي محبت سان سرشار هئا پر افسوس! اڄ جي مسلمانن جي وڏي اکثريت دنيا جي محبت ۾ غرق آهي ﴿﴾ اهي اعليٰ ڪردار جا مالڪ هوندا هئا پر اڄ اڪثر مسلمان صرف ڳالهين جا غازي بڻجي رهجي ويا آهن ﴿﴾ افسوس! اسان دنيا جي محبت ۾ ٻڏي ﴿﴾ رضاءِ الهي جي ڪمن کان پري ٿي ﴿﴾ پنهنجين زندگين کي گناهن سان آلوده ڪري ﴿﴾ پنهنجي پياري پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ ﷺ جي سنتن جو عامل بڻجڻ جي بجاءِ غيرن جي فيشن کي اپنائي پنهنجي حالت پاڻ خراب ڪري ڇڏي آهي. افسوس! صد هزار افسوس! اسان بي عملي سبب ذلت ۽ رسوائِي جي گهري ڪڏ ۾ ڏاڍي تيزي سان ڪرندا پيا وڃون.

<p>اے خاصہ خاصانِ رُسلِ وقتِ دُعا ہے جو دین بڑی شان سے نکلا تھا وطن سے ہم نیک ہیں یا بد ہیں پھر آخر ہیں تمہارے تدبیر سنبھلنے کی ہمارے نہیں کوئی</p>	<p>اُمّت پہ تری آ کے عجب وقت پڑا ہے پردیس میں وہ آج غریب الغریبا ہے نسبت بہت اچھی ہے اگر حال برا ہے ہاں ایک دعا تیری کہ مقبولِ خدا ہے</p>
---	---

ذميداري جو احساس پيدا ڪريو

پيارا اسلامي ڀائرو! اسان کي سنجيدگيءَ سان پنهنجي ڪردار جو جائزو وٺڻ گهرجي ﴿﴾ اسان تي لازم آهي ته پنهنجن گناهن کان سڄي توبه ڪريون ﴿﴾ پنهنجي اندر جوشِ ايماني پيدا ڪريون ﴿﴾ ۽ اهو ذهن بڻائي وٺون ته مون کي دين جي خدمت ڪرڻي ئي ڪرڻي آهي ﴿﴾ ڪاش! سڀ اهو مدني مقصد اپنائي وٺن ته مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي. **إِنَّ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمِ!** هڪ مسلمان هجڻ جي حيثيت سان جيڪڏهن اسان پنهنجي ذميداري کي سمجهي، الله ۽ رسول جي محبت ۾ ٻڏي

هن مدني مقصد کي پورو ڪرڻ ۾ لڳي وڃون ته **إِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمُ!** ٻنهي جهانن ۾ ٻيڙو پار ٿي ويندو.

سلطان دو جهان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جون قربانيون

پيارا اسلامي ڀائرو! سڄي دنيا ۾ دين جو ڪم ڪرڻ لاءِ اسان کي پنهنجي اندر قرباني جو جذبو پيدا ڪرڻو پوندو، بغير قرباني پيش ڪرڻ جي ڪجهه به نٿو ٿي سگهي، ڏسو! ﴿﴾ اسان جي پياري آقا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ دين جي خاطر ڪهڙيون ڪهڙيون قربانيون پيش ڪيون، ان جو تصور ئي ڏکائي ڇڏڻ لاءِ ڪافي آهي ﴿﴾ پاڻ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي بيحد ستايو ويو ﴿﴾ راهن ۾ ڪنڊا وڇايا ويا ﴿﴾ پاڻ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي پٿر وسايا ويا ﴿﴾ ايسٽائين جو ڪافرن کين شهيد ڪرڻ جون به ناڪام ڪوششون ڪيون پر همت واري نبي، رسول هاشمي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ همت نه هاري، پاڻ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مسلسل ڪوشش رنگ لاتو، ﴿﴾ جيڪي ماڻهو دشمن هئا، اهي الله پاڪ جي فضل ۽ ڪرم سان دوست بڻجي ويا ﴿﴾ جيڪي جان جا پياسا هئا، اهي جانيون قربان ڪرڻ لڳا ﴿﴾ جيڪي ٻين کي مسلمان ٿيڻ کان روڪيندا هئا، اهي پاڻ مسلمان ٿي ٻين کي مسلمان ڪرڻ جي ڪوشش ۾ مصروف ٿي ويا. الحمد لله! اڄ سڄي دنيا ۾ جيڪي اسلام جون بهارون آهن، اهي الله پاڪ جي عنايت سان پياري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي انهن ڪوششن ۽ صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ جي قربانين جو ئي نتيجو آهن.

حق کی راہ میں پتھر کھائے خوں میں نہائے طائف میں

دين کا کتنی محنت سے کام آپ نے اے سلطان کیا

ڀلائي جون ڳالهيون سيکارڻ جي فضيلت

پيارا اسلامي ڀائرو! ڪاش! اسان به نيڪي جي دعوت خاطر قربانيون ڏيڻ

تي آماده ٿي وڃون ۽ تمام گهڻو ثواب ڪمايون. امام ابو نعيم رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ لکن ٿا: الله پاڪ حضرت موسيٰ عَلَيْهِ السَّلَام ڏانهن وحي موڪلي ته اي موسيٰ! ڀلائي جون ڳالهيون پاڻ به سکو ۽ ٻين کي به سيکاريو ڇو ته مان ڀلائي سڳو ۽ سيکارڻ وارن جون قبرون روشن فرمائيندس ته جيئن انهن کي ڪنهن به قسم جي وحشت نه ٿئي. (1)

مبلغن جون قبرون جگمگائينديون

اي عاشقانِ رسول! هن روايت مان نيڪي جي ڳالهه سڳو ۽ سيکارڻ جو اجر ۽ ثواب معلوم ٿيو. **سُبْحَنَ اللَّهُ!** جيڪي سنتن پريا بيان ڪن ٿا، درس ڏين ۽ ٻڌن ٿا، ان شاء الله الڪريم! انهن جا ته پاڳ ٿي ڪلي ويندا، الله پاڪ چاهيو ته ضرور سندن قبرون اندر مان جگمگ جگمگ ڪري رهيون هونديون، جيڪي نيڪي جي دعوت عام ڪندا آهن، قافلن ۾ سفر جي ذريعي نيڪ اعمالن جي ترغيب ڏياريندا آهن، سنتن پري اجتماعن ۾ شرڪت جي دعوت ڏيندا آهن، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيم!** انهن جون قبرون به نور مصطفيٰ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صدقي نور علي نور هونديون

قبر میں لہرائیں گے تا حشر چشمے نور کے	جلوہ فرما ہو گی جب
کَلَعَتْ	رسول اللہ کی (2)

جنت ۾ داخل ۽ گذريل گناهن جو ڪفارو

اي عاشقانِ رسول! اهي اسلامي پائر جيڪي علمِ دين سڳو جي نيت سان قافلن ۾ سفر ڪندا آهن، انهن لاءِ جنت ۾ داخلي ۽ پوين گناهن جي ڪفاري جي خوشخبري آهي. جيئن ته (1): حضرت ابو سعيد خدری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ کان روايت آهي: **مَنْ عَدَا وَ رَاَعَ وَ هُوَ تَعْلِيمٌ دِينِهِ فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ** يعني جيڪو پنهنجي دين

1 ... حلية الاولياء، كعب الاحبار، جلد:6 صفحہ: 5، رقم:7622-

2 ... حقائق بخشش، صفحہ:152-

جو علم سڪڻ لاءِ صبح يا شام جو هليو، اهو جنتي آهي.⁽¹⁾ (2): هڪ حديث پاڪ ۾ آهي: جيڪو شخص علم جي تلاش ڪندو آهي، ته اهو ڪم ان جي پوين گناهن جو ڪفارو ٿي ويندو آهي.⁽²⁾

دنيا حاصل ڪرڻ لاءِ سفر

پيارا اسلامي ڀائرو! غور ته فرمايو! اڄ ماڻهو مال وڌائڻ لاءِ پنهنجي شهر مان ٻئي شهر، پنهنجي ملڪ مان ٻئي ملڪ پهچي ويندا آهن، ماءُ پيءُ، پيٽ پيءُ ۽ ٻارن ٻچن کان سالن جا سال پري پيا رهندا آهن. افسوس! اڄ دنيا حاصل ڪرڻ جي لاءِ اڪثر ماڻهو هر طرح جون قربانيون ڏئي رهيا آهن پر ايتري عظيم الشان اجر ۽ ثواب جي خوشخبري جي باوجود خدا جي راه ۾ ڪجهه ڏينهن لاءِ قافلي ۾ سفر ڪرڻ لاءِ تيار ناهن ٿيندا. ٿورو سوچيو ته سهي! صحابه ڪرام، اهل بيت پاڪ ۽ شهداءِ ڪربلا رضي الله عنهم خدا جي راه ۾ ڪهڙيون ڪهڙيون قربانيون پيش ڪيون، خدا جي راه جي هر سفر ۾ وڏي چڙهي حصو ورتائون، اهو انهن جي قربانين جو صدقو آهي جو اڄ دنيا ۾ هر طرف دين اسلام جون بهارون آهن، بهرحال! هڪ طرف صحابه ۽ اهل بيت رضي الله عنهم آهن جن جون زندگيون دين جي سربلندي لاءِ وقف هيون ۽ ٻئي طرف اسان غافل ماڻهو آهيون جن جا ڏينهن رات صرف ۽ صرف دنيا جي ترقي لاءِ ئي چڻ وقف آهن. اسان کي به همت ڪرڻي آهي، اسان کي به جوش ايماني جو ثبوت ڏيڻو آهي. الحمد لله! عاشقانِ رسول جي ديني تنظيم دعوتِ اسلامي وارا عاشقانِ رسول نرالي انداز ۾ ڪربلا وارن جي قربانين کي خراجِ تحسين پيش ڪندا آهن، الله پاڪ جي فضل سان شهداءِ ڪربلا جي ايصالِ ثواب لاءِ هر سال ئي 8، 9 ۽ 10 محرم تي قافلا

¹... حلية الاولياء، مسعر بن کدام، جلد:7، صفحه: 295، رقم: 10581-

²... ترمذی، ابواب العلم، باب فضل طلب العلم، صفحه: 624، حديث: 2648-

سفر ڪندا آهن، توهان به همت ڪريو! جوش ايماني جو ثبوت ڏيو ۽ ڪربلا وارن جي ايصالِ ثواب لاءِ قافلي جا مسافر بڻجي وڃو! ان شاء الله الڪريم! دين ۽ دنيا جون بيشمار پلايون نصيب ٿينديون.

لوڻن رحمتهن قافلي ۾ چلو	سڪين سنئين قافلي ۾ چلو
قرض هو گا ادا، آڪ مانگو دُعا	پاؤ گے برکتين قافلي ۾ چلو

امام عالي مقام امام حسين رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ۽ توهان جي ساٿين جي صدقي الله پاڪ اسان سڀني کي عمل جي توفيق عطا فرمائي.

امِين بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

”القرآن الڪريم“ ايپلي ڪيشن

اي عاشقانِ رسول! اڄڪلهه مسلمانن جو وڏو تعداد آهي جيڪي ايندراڻڊ (Android) يا آئي فون استعمال ڪن ٿا. الحمدلله! دعوتِ اسلامي اسان کي موبائل جي ذريعي به نيڪيون ڪمائڻ جا موقعا فراهم ڪري ٿي. دعوتِ اسلامي جي آئي ٿي ڊپارٽمنٽ طرفان هڪ موبائل ايپلي ڪيشن جاري ڪئي وئي آهي، جنهن جو نالو آهي (Al Quran al kareem: القرآن الڪريم). هيءَ ايپلي ڪيشن Android ۽ IOS ٻنهي قسمن جي ڊوائيسز تان ڊائون لوڊ ڪري آسانيءَ سان استعمال ڪري سگهجي ٿي، هن موبائل ايپلي ڪيشن ۾ ﴿﴾ مڪمل قرآن پاڪ پڙهڻ ۽ مختلف قارين جي آواز ۾ ٻڌڻ جي سهولت موجود آهي. ﴿﴾ ان سان گڏوگڏ ڪنهن مخصوص سورت يا آيت کي Bookmark به ڪري سگهجي ٿو يعني بار بار پڙهڻ واري سورت يا آيت کي Bookmark جي بدولت آسانيءَ سان پڙهي سگهجي ٿو. پهرين فرصت ۾ ئي هي ايپلي ڪيشن پنهنجي موبائل ۾ انسٽال ڪري وٺو، پاڻ به قرآن ڪريم

جي تلاوت ڪريو ۽ ٻين کي به قرآن پاڪ پڙهڻ، ٻڌڻ جي ترغيب ڏياريو.

يہی ہے آرزو تعلیم قرآن عام ہو جائے | ہر اک پرچم سے اُونچا پرچم اسلام ہو جائے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان کي اختتام ڏانهن آڻيندي هڪ شرعي مسئلو عرض ڪريان ٿو:

درست ڇا آهي؟

(درست شرعي مسئلو ۽ عوام ۾ موجود غلط فهمي جي نشاندهي)

مسئلو: وضو کانپوءِ ڪپڙا متائڻ سان وضو ناهي ٿيندو.

وضاحت: ﴿﴾ عوام ۾ مشهور آهي ته ڪپڙا متائڻ سان يا ستر کلڻ سان وضو ٿئي ويندو آهي. ائين ناهي. وضو کانپوءِ ڪپڙا لاهڻ سان وضو ناهي ٿيندو ۽ نه ئي ستر کلڻ سان وضو ٿيندو آهي ﴿﴾ البته بنا وجهه ستر کولڻ جو ماڻهن جي نظر پوي گناهه آهي، مرد لاءِ ڏن کان وٺي گوڏي جي هيٺيان تائين سڄو جسر ستر آهي.⁽¹⁾

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

أَسْمَاءُ الْحَسَنِ جُونِ بَرَكْتُونِ (وظيفو)

يَا سَيِّعُ

جيڪو روزانو 100 ڀيرا يا سَيِّعُ پڙهي ۽ ان دوران گفتگو نه ڪري ۽ پڙهي

دعا گهري، جيڪو گهرندو، سو لهندو.⁽²⁾ اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمِ!

الله پاڪ اسان کي عمل جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّنَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

¹...کنز العمال، کتاب الصلوة، الفصل الاول، جلد:7، صفحہ:134، حدیث:19097 بتغیر قلیل۔

²...مدنی پنج سورہ، صفحہ:250۔